

ผลพิชานปี 2015

จากการประเมินผลโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ หรือ PISA 2015 เพื่อประเมินคุณภาพระบบการศึกษาของ 72 ประเทศ/เขตเศรษฐกิจ ซึ่งประเทศไทยก็เข้าร่วมประเมินผลด้วย โดยประเมินการใช้ความรู้และทักษะด้านการอ่าน วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ ผลปรากฏว่าเด็กไทยทำคะแนนไม่ถึงครึ่งและการอ่านของเด็กไทยอาการหนักมาก เรื่องนี้คนอุดมศึกษาคิดเห็นกันอย่างไรและมีข้อเสนอแนะอย่างไรกันบ้าง

เริ่มกันที่ จุฑามาศ จูมนา หรือ โม่ นักศึกษาชั้นปีที่ 5 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา บอกว่า ผลพิชานบ่งบอก

ว่าการศึกษาไทยยังล้าหลัง ไม่พัฒนาไปอย่างที่ควรจะเป็น ถ้าต้องการจะปฏิรูปการศึกษาและพัฒนาประเทศจะต้องให้ความสำคัญกับกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) คือ รว.ศธ.จะต้องเป็นนักการศึกษา เพราะจะได้เข้าใจถึงการพัฒนาศึกษาอย่างดี ไม่ใช่จะให้ใครมาเป็น รว.ศธ.ศธ.ก็ได้ที่สำคัญครูควรจะถูกฝึกให้เด็กสามารถคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ต้องสอนเด็กให้รู้จักตนเองและเข้าใจตนเองว่าแท้จริงว่าสิ่งที่ตนเองถนัดและชอบคืออะไร เพื่อจะได้พัฒนาได้ถูกทาง

กฤษฎา ใจเที่ยง หรือ ฟลุค นิสิตชั้นปีที่ 5 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา บอกว่า รู้สึกไม่ค่อยดีกับคะแนนที่เด็กไทยทำได้และอยู่รั้งท้าย

จุฑามาศ

กฤษฎา

อีก ส่วนเหตุผลที่คะแนนออกมาเช่นนี้อาจจะมาจากการเรียนการสอนของไทยเป็นแบบจับฉ่ายคือสอนให้รู้ทุกเรื่อง แต่รู้แบบผิวเผิน และเน้นสอนแบบท่องจำ เพื่อต้องการให้เด็กทำคะแนนดีและโรงเรียนจะได้ผลการประเมินที่ดีด้วย แทนที่จะเน้นสอนให้เด็กรู้จักที่จะคิดและวิเคราะห์สิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง รวมถึงต้องสอนให้เด็กรักในการอ่าน เพื่อจะได้อ่านออกและเข้าใจสิ่งที่อ่าน

อย่างถูกต้อง สามารถค้นคว้าได้ด้วยตนเอง อย่างไรก็ตามผลพิชานที่ระบุว่าเด็กไทยอาการหนักเรื่องการอ่านเป็นเรื่องจริง เพราะขณะนี้เด็กมัธยมศึกษาตอนต้นบางคนยังอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้ก็ยังมีให้เห็น

ผศ.ดร.ปณณพ รุธิโก ผู้ช่วยคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัย

ผศ.ดร.ปณณพ

หาดใหญ่ บอกว่า ผลพิชานของเด็กไทยที่ออกมาถือว่าเป็นไปตามบริบทของทรัพยากรที่มีอยู่คือเด็กในกรุงเทพฯ จะมีผลคะแนนออกมาดี เพราะมีครูเก่งและสื่อการเรียนการสอนที่พร้อมจึงทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ ขณะที่เด็กในต่างจังหวัดจะทำคะแนนไม่ค่อยดี เพราะความพร้อมทั้งเรื่องครูและสื่อการเรียนการสอนแตกต่างจากเด็กในเมืองมาก ส่วนการอ่านของเด็กไทยที่

คะแนนร่วงมาก เพราะเด็กไทยอ่านหนังสือไม่คล่อง แม้แต่สนใจสื่อเทคโนโลยีมากเกินไป จึงเป็นหน้าที่ของครูและผู้ปกครองที่จะต้องช่วยกันโดยเป็นแบบอย่างในการอ่านหนังสือ และช่วยเด็กลดเสฟสื่อเทคโนโลยีลง ขณะเดียวกันกระทรวงศึกษาธิการอาจจะต้องมีการตั้งเป้าทำคะแนนผลพิชานให้ชัดเจน โดยแบ่งเป็นระยะสั้น ระยะกลางและระยะยาว.